

तत्पंचयति प्रत्याक्रष्टुमिति यस्मिन् रूपे लग्नं नयनं प्रत्याक्रष्टुं परावर्तयितुमबलानशेकुः यच्च कर्णा विष्टं कर्णरंघ्रेण प्रविष्टम् यत्सतामात्मनिलग्नं लिखितमिव तिष्ठति ततो न सरति न निर्गच्छति यस्य श्रीः शोभा संकीर्त्यमाना कवीनां वाचा रतिमुल्लासविशेषं जनयति तेषां मानं जगत्पूज्यतां जनयतीति किं नुवक्तव्यं यच्च विष्णो रूपं जिष्णो रर्जुनस्य रथे स्थितं दृष्ट्वा युधिष्ठितास्तत्साम्यं सारूप्यमीयुः प्राप्ताः तत्केन रूपेणात्यजदित्यन्वयः ॥ ३ ॥ दिविसूर्य परिवेषादीन् भुवि भूकंपादीन् अंतरिक्षे दिग्दाहादीन् महोत्पातान् स्वयमेवोत्पादितत्वादन्वैर्दुष्प्रतीकारान् ॥ ४ ॥ यमकेतवो ध्वजा इव मृत्युसूचका

प्रत्याक्रष्टुं नयनमबलायत्र लग्नं नशेकुः कर्णा विष्टं न सरति ततो यत्सतामात्मलग्नम् ॥ यच्छ्रीवाचां जनयति रतिं किं नुमानं कवीनां दृष्ट्वा जिष्णोर्युधिष्ठिरगतं यच्च तत्साम्यमीयुः ॥ ३ ॥ ऋषिरुवाच दिवि भुव्यं तरिक्षे च महोत्पातान् समुत्थितान् ॥ दृष्ट्वा सीनान् सुधर्मायां कृष्णः प्राह यदुनिदम् ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच एते घोरा महोत्पाता द्वा र्वत्यां यमकेतवः ॥ मुहूर्तमपि न स्थेयमत्र नो यदुपुंगवाः ॥ ५ ॥ स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च शंखोद्धारं व्रजं त्वितः ॥ वयं प्रभासं यास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्राभिषिच्य शुचय उपोष्य सुसमाहिताः ॥ देवताः पूजयिष्यामः स्रपनालेपनार्हणैः ॥ ७ ॥ ब्राह्मणांस्तु महाभागान् कृतस्वस्य यनावयम् ॥ गोभूहिरण्यवासोभिर्गजाश्च रथवेश्मभिः ॥ ८ ॥ विधिरेष ल्यरिष्टघ्नो मंगलायनमुत्तमम् ॥ देवद्विजगवां पूजाभूतेषु परमो भवः ॥ ९ ॥ इति सर्वे समाकर्ण्य यदुवृद्धामधुद्विषः ॥ तथेति नौभिरुत्तीर्य प्रभासं प्रययूरथैः ॥ १० ॥ तस्मिन् भगवता दिष्टं यदुदेवेन यादवाः ॥ चक्रुः परमया भक्त्या सर्वश्रेयोपबृंहितम् ॥ ११ ॥ ततस्तस्मिन् महापानं पपुर्मैरेयकं मधु ॥ दिष्टविभ्रंशितधियो यद्वैर्भ्रश्यते मतिः ॥ १२ ॥

इत्यर्थः नोऽस्माभिः ॥ ५ ॥ प्रत्यक्पश्चिमवाहिनी ॥ ६ ॥ अभिषिच्य स्नात्वा ॥ ७ ॥ ब्राह्मणांश्च तैः कृतशान्तिकाः संतो गवादिभिः पूजयिष्यामः ॥ ८ ॥ विधिः प्रकारः मंगलायनं च किंच देवद्विजगवां पूजा भवउद्भवहेतुः देवलोके परमउद्भवो भविष्यतीति भावः ॥ ९ ॥ मधुद्विषो वाक्यमाकर्ण्य तथेत्यजिनं य उत्तीर्य समुद्रम् ॥ १० ॥ सर्वश्रेयोपबृंहितमित्यत्र संधिरार्षः भगवतानुक्तैरपि सर्वैः श्रेयोभिः सहितं चक्रुः ॥ ११ ॥ पीयत इति पानं मैरेयकं मदिरा विशेषं मधुररसं दिष्टेन देवेन विभ्रंशितधियः न ह्यन्यथा तस्मिन् स्थाने तदुचितमिति भावः यद्वैः यस्य द्रवैरसैः ॥ १२ ॥